

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Nógrád Megyei Bíróság ... (.... szám alatti lakos) felperesnek - dr. Takács Kinga Éva hivatalvezető által képviselt ... Gazdasági Főiskola (... szám alatti) alperes ellen határozatlan idejű közalkalmazotti jogviszony megállapítása iránt a Salgótarjáni Munkaügyi Bíróságon indult perében 2007. február 27-én kelt 3.M.585/2006/5. számú ítélet ellen az alperes által benyújtott 6. sorszámú fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A megyei bíróság a munkaügyi bíróság ítéletét megváltoztatja, és a keresetet elutasítja.

A le nem rótt fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A munkaügyi bíróság megállapította, hogy a felperes 2002. március 1-től 2006. június 30-ig tartó határozott idejű közalkalmazotti jogviszonya határozatlan idejűvé vált.

Az ítélet indokolása szerint a felperes 2002. március 1-től volt kinevezve 4 évre határozott időre adjunktusi munkakörbe az alperesi Főiskola ...-i Intézetébe. A határozott idejű jogviszony 2007. június 30-ig történő meghosszabbításáról szóló okiratot, amely 2006. június 29-én kelt, a felperes 2006. július 13-án vette át.

A bíróság álláspontja szerint az új 2005. évi CXXXIX. törvény 2008. augusztus 31-ig biztosított lehetőséget a korábbi jogszabály alkalmazására, de a felperes 2006. július 1-ig tartó határozott idejű jogviszony megszűnése után több napot tovább dolgozott az alperes tudtával, így közalkalmazotti jogviszonya határozatlan idejűvé alakult át.

A munkaügyi bíróság hivatkozott arra, hogy ezzel kapcsolatos jogszabály, az Mt. 79. § (6) bekezdésének az alkalmazására sem a felsőoktatási törvény, sem a Kjt. nem tartalmaz kizáró rendelkezést, ezért adott helyt a keresetnek és állapította meg a jogviszony határozatlan idejűvé válását.

Az alperes érdemi ellenkérelmében foglalt jogi érvelés, amely szerint az Mt. 79. § (6) bekezdés általános szabálya a speciális Kjt., illetve felsőoktatási törvényhez viszonyítva nem alkalmazható, a munkaügyi bíróság szerint téves jogi hivatkozás, mert nem jelölt meg az alperes olyan jogszabályt, ami kizárná az Mt. 79. § (6) bekezdésének az alkalmazását, így a bíróság „azt elfogadni nem tudta”.

Az alperes fellebbezésében az ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte. Az elsőfokú eljárásban kifejtett jogi álláspontjának megfelelően hivatkozott arra, hogy a korábbi felsőoktatási törvény az 1993. évi LXXX. törvény 14. § (2) bekezdése szerint főiskolai adjunktusi kinevezés csak határozott időre, legfeljebb 4 évre szól, és a kinevezés két alkalommal ismételhető meg.

Az új felsőoktatási törvény 87. § (1) bekezdése szerint, ha a felsőoktatási intézmény foglalkoztatási követelményrendszere szigorúbb előírást nem tartalmaz, adjunktusi munkakörben történő alkalmazás feltétele a doktorjelölti jogviszony létesítése.

A felperes ennek a feltételnek nem felelt meg, így a hatályos felsőoktatási törvény szerint határozatlan időre szóló adjunktusi kinevezés számára nem adható.

A fellebbezésben az alperes arra is hivatkozik, hogy az ítélet nem is tartalmaz munkakör megnevezést, a hatályos felsőoktatási törvény szerint pedig adjunktusi munkakörben nem lehetne a felperest foglalkoztatni, az ítélet ezért is törvénytörő és végrehajthatatlan.

Az elsőfokú ítéletben megjelölt, a felperes által kért Mt. 79. § (6) bekezdésének alkalmazására nincs lehetőség, mivel az általános rendelkezéssel szemben van alkalmazható speciális törvény.

A felperes a munkaügyi bíróság ítéletének a helybenhagyását kérte, hivatkozva arra, hogy álláspontja szerint a hivatkozott jogszabályok nem zárják ki a határozatlan idejű alkalmazását.

A felek kérelmére a per szünetelt a régi oktatási törvény alapján még egyszer lehetséges határozott időre szóló esetleges egyezség érdekében.

Mivel ilyen egyezség nem jött létre, az alperes kérte az eljárás folytatását.

A felperes Pf/4-5. számú beadványaiban lényegében azt az álláspontját kívánta megerősíteni, hogy a régi jogszabály alapján is lehetne őt 2014-ig alkalmazni, illetve a „jogviszony átalakulásáról” nem tartalmaz semmilyen előírást a törvény. Az alperes

sem jelölt meg olyan jogszabályt, ami kizárná a jogviszonya határozatlan időjűvé alakulását.

A megyei bíróság az iratok felülvizsgálata alapján megállapította, hogy a fellebbezés alapos.

Helyesen hivatkozott az alperes arra, hogy a felperes kinevezése nem alakulhat át határozatlan idejűvé, mert ez mind a korábban hatályos felsőoktatási törvény, mind a jelenleg hatályos törvény rendelkezéseibe ütközne. A törvény rendelkezése ellenére a bírósági ítélet sem alapíthat határozatlan idejű jogviszonyt a felperes javára.

Maga a felperes sem vitatta a felsőoktatási törvény irányadó rendelkezéseit, amelynek megfelelően a korábban hatályos törvény alapján csak határozott időre lehet a felperest adjunktusnak kinevezni, az újabb hatályos törvény szerint pedig az adjunktusi munkakörbe történő alkalmazás feltétele a doktorjelölti viszony létesítése. Ez nem csak azért irányadó, mert a felsőoktatási törvény szerint a Munka Törvénykönyvéhez képest speciális jogszabály, speciális munkajogi szabályokat tartalmaz, ezért az általánossal szemben ezt kell alkalmaznia, amire helyesen hivatkozott az alperes, hanem azért is, mert mind a korábban hatályos, mind a jelenleg hatályos felsőoktatási törvény tételes rendelkezést tartalmaz arról, hogy mind a Munka Törvénykönyvét, mind a közalkalmazotti törvényt a felsőoktatási törvényben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

Az 1993. évi LXXX. törvény 21. § (1) bekezdése és a 2005. évi CXXXIX. törvény 81. §-a tartalmaz erre vonatkozóan rendelkezéseket.

Törvénytörő tehát az az ítélet, amely szerint a felsőoktatási törvény rendelkezései ellenére a Munka Törvénykönyvét alkalmazza olyan kérdésben, amit konkrétan szabályoz a felsőoktatási törvény és amely a vitatott rendelkezések tekintetében eltér az általános munkajogi szabályoktól.

Az 1993. évi LXXX. törvény 14. § (2) bekezdése sem szabályozott a 2003. augusztus 1-től hatályos szövege szerint kötelezően 4 éves időszakot az adjunktusi munkakörben, mivel a törvény szövege szerint „legfeljebb négy évvel” adjunktus esetében két alkalommal meghosszabbítható. A négy éves időtartam nem kötelező előírás, az csak a maximális határozott idejű kinevezés tartalmát jelenti.

A felperes jogviszonya tehát nem válhatott határozatlan idejűvé, a felperes ezzel ellentétes álláspontjának nincs jogi alapja. Az a hivatkozása, hogy a jogviszony „átalakulását” kizáró szabály nincs az ő esetében még alkalmazandó régi oktatási törvényben, azért nem helytálló, mert nem is kell, hogy legyen ilyen a jogszabály helyes értelmezése szerint.

A fentebb már jelzett jogszabályi rendelkezések pontosan szabályozzák az adjunktusi munkakörben létrehozható vagy meghosszabbítható jogviszonyt, ami ezek alapján csak határozott idejű lehetett, ezért nem tartalmaz határozatlan időre utalást a jogszabály. Mivel pedig a felsőoktatási törvény e kérdésben pontos - és az általános munkajogi szabályoktól eltérő - szabályozást tartalmazott, ezért nem lehetett a speciális rendelkezéssel szemben az elsőfokú bíróság és a felperes által megjelölt, a határozatlan idejű jogviszonyra vonatkozó általános munkajogi szabályokat alkalmazni.

Mindezekre figyelemmel a megyei bíróság a munkaügyi bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta és az alperes fellebbezésnek megfelelően a keresetet elutasította.

Tekintve, hogy a per tárgyi költségmentes, így a le nem rótt fellebbezési illetéket a felperes helyett pervesztessége esetén is a 6/1986. (VI. 26.) IM. rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

Balassagyarmat, 2008. január 10.

Dr. Pappné dr. Makka Éva sk. a tanács elnöke
Dr. Barsi József sk. előadó bíró
Dr. Nagy Andrea sk. bíró